

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Jordbruksverket

Yttrande Statens jordbruksverks föreskrifter om åtgärder för att förebygga och hindra spridning av bakteriell njurinflammation (BKD) hos vattenlevande djur

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

I remissen ingår även allmänna råd vilka inte omfattas av Regelrådets granskning.

Innehållet i förslaget

Jordbruksverket anger att allmänna bestämmelser om förebyggande och bekämpning av åtgärdssjukdomar, bland annat bakteriell njursjukdom (BKD), hos vattenlevande djur finns i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2021:48) om förebyggande och bekämpning av vissa djursjukdomar. Jordbruksverket anger att de nya föreskrifterna som föreslås är ett komplement till de allmänna bestämmelserna och kommer att skapa en ökad tydlighet gentemot den enskilde, näringsens organisationer, myndigheter och övriga aktörer i och med att praxis för hantering av BKD kommer att regleras i föreskrifter. Jordbruksverket beskriver att kompletterande processbeskrivningar kommer tas fram parallellt med föreskriftsarbetet bland annat för att beskriva åtgärder som ska vidtas vid misstanke eller bekräftad fall av BKD. Jordbruksverket anger att föreskriften inte kommer kunna ge en helhetsbild eftersom vissa saker behöver beslutas efter en riskbedömning, som till exempel åtgärder en anläggning behöver vidta om de har smittskyddsmässig kontakt med en vattenbruksanläggning där misstanke om BKD föreligger.

Jordbruksverket anger att den största skillnaden i de nu föreslagna åtgärderna gentemot dagens hantering handlar om de fall där BKD påvisas i en vattenbruksanläggning belägen i ett BKD-fritt vattenområde. Här innebär de nya reglerna, till skillnad mot hur Jordbruksverket hanterat det hittills, att om smitta riskerar att spridas från vattenbruksanläggningen (som vid kassodling) så måste den smittade fisken skyndsamt slaktas eller avlivas oavsett om den har kliniska symptom på sjukdom eller inte. Den drabbade aktören kommer kunna söka ersättning från staten för vissa kostnader och förluster som denne drabbas av. Ersättning lämnas för vissa uppräknade kostnader och förluster för åtgärder som framgår av föreskrifterna eller av Jordbruksverkets beslut. Ersättningen begränsas enligt förslaget till upp till 70 procent till anläggningar som är anslutna till ett frivilligt kontrollprogram och 50 procent till anläggningar som inte är anslutna till ett frivilligt kontrollprogram. Ersättningen kan jämkas om aktören genom uppsåt eller vårdslöshet själv medverkat till kostnaden eller förlusten.

Jordbruksverket beskriver vidare att ett BKD-fritt vattenområde är ett vattenområde där BKD inte har påvisats de senaste 10 åren, varken på hållen eller vild fisk. Med stöd av Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) har Jordbruksverket kommit fram till att om BKD påvisas på en anläggning och fisken slaktas ut inom 30 dagar ska vattenområdet fortsatt ses som ett BKD-fritt vattenområde. Detta får dock ske maximalt vid tre tillfällen under en sex års period.

Jordbruksverket beskriver vidare att jämfört med dagens hantering tydliggörs också kravet på provtagning inför förflyttning av fisk. Vid tidigare påvisade fall av BKD har det i vissa tillfällen förekommit omfattande handel med fisk under den tid som varit mellan två provtagningstillfällen, där smitta påvisats i den senare men inte i den tidigare provtagningen. De nya föreskrifterna innehåller därför regler om provtagning av fisk innan förflyttning mellan vattenbruksanläggningar. Havs- och vattenmyndigheten (HaV) kommer enligt uppgift att på motsvarande sätt föreskriva om motsvarande krav på provtagning innan utplantering av fisk.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Jordbruksverket har enligt ett regeringsbeslut (N2021/779) den 4 mars 2021 getts i uppdrag att utarbeta ett obligatoriskt, föreskrivet kontrollprogram för BKD. Enligt beslutet ska programmet innehålla krav på provtagning och viss bekämpning inom landet som möjliggör en kombination med frivilligt kontrollprogram.

Jordbruksverket beskriver att bakteriell njurinflammation hos laxfisk (BKD) är en kronisk fisksjukdom som kan ge ökad dödlighet och följsjukdomar hos hållen och vild fisk av mottagliga arter. Sjukdomen kan sprida sig på flera olika sätt. Smittspridning kan ske horisontellt från smittad fisk till frisk fisk men även vertikalt och då i första hand via infekterade ägg från smittad avelsfisk till avkomman. Smittspridning kan dock även ske indirekt via exempelvis foder eller redskap.

Jordbruksverket anger att de nu föreslagna föreskrifterna syftar därför till att skydda såväl hållen fisk som vilda bestånd av laxfisk i inlandszonen. All laxfisk (Salmonidae) räknas som mottaglig för BKD. Lax (*Salmo salar*) och fjällröding (*Salvenius alpinus*) är de mest känsliga fiskarterna, öring (*Salmo trutta*) betraktas som intermediär och regnbåge som minst känslig för BKD-infektion. Känsligheten hos harr (*Thymallus thymallus*) och sikfiskar (*Coregonidae*) är dåligt känd, men sannolikt är även de känsliga arter. Dödligheten i en smittad vattenbruksanläggning varierar. Jordbruksverket anger att produktionsförlusten för regnbåge (*Oncorhynchus mykiss*) beräknas ligga i intervallet 2–40 procent av försäljningsvärdet.

Jordbruksverket anger att Sverige sedan lång tid haft en ambition att bekämpa och i förlängningen utrota fisksjukdomen BKD i inlandszonen. I samband med EES-avtalet och EU-medlemskapet ansökte Sverige om tilläggsgarantier för sjukdomen baserade på ett kontrollprogram. Kontrollprogrammet med så kallade tilläggsgarantier kom slutligen att godkännas av kommissionen 2004 och har därefter successivt förlängts. Jordbruksverket beskriver att svenska matfiskanläggningar idag är beroende av införsel av avelsfisk (regnbåge) från såväl Danmark som Finland.

Jordbruksverket beskriver att vid införandet av europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag") skärptes kraven på de utrotningsprogram (tidigare kontrollprogram) som ska ligga till grund för så kallade

nationella åtgärder (tidigare tilläggsgarantier). Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/260 av den 11 februari 2021 om godkännande av nationella åtgärder för att begränsa effekterna av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur i enlighet med artikel 226.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 och om upphävande av kommissionens beslut 2010/221/EU anger att ett utrotningsprogram för sjukdomar som har godkänts i enlighet med artikel 226.3 i förordning (EU) 2016/429 (som BKD) ”bör leda till en förbättrad sjukdomssituation inom en rimlig tidsperiod”. Med rimlig tid avses sex år.

Jordbruksverket beskriver att det svenska BKD-programmet har varit lyckosamt vad gäller situationen i inlandszonen som har varit relativt stabil, men samtidigt mindre framgångsrikt då situationen inte heller har förbättrats eftersom BKD påvisats på anläggningar nästan varje år. Jordbruksverket redovisar antalet sjukdomsutbrott per år i tabell 1 på sida 3 i konsekvensutredningen. Jordbruksverket anger att under de senaste tio åren har 8 anläggningar blivit återsmittade efter att anläggningen har sanerats och friförklarats från BKD. BKD har påvisats återkommande i vissa vattendrag. Någon utrotningsstrategi för sjukdomen i hela inlandszonen, inklusive den vilda populationen, anses inte längre vara realistisk enligt Jordbruksverket. Däremot kan vissa vattenområden och anläggningar anses vara fria från BKD då de inte har påvisats BKD de senaste 10 åren.

För att öka kunskapen om BKD har både Jordbruksverket och Havs- och vattenmyndigheten finansierat SVA att undersöka förekomst av BKD på vild fisk intill vattenbruksanläggningar som tidigare drabbats av BKD samt senaste året för att utreda förekomster och känslighet för smittan hos olika arter av laxfisk. Dittills kända data från de olika projekten sammanställdes i det uppdrag som Jordbruksverket redovisade till regeringen 2020. Enligt denna är det visat att man kan påvisa BKD hos vild fisk i vattenområden där det finns eller har funnits vattenbruksanläggningar med BKD-smitta. Resultaten visar generellt sett på mycket låga förekomster hos vild fisk, men att vissa vattendrag (med återkommande BKD-infektioner hos hållen fisk) är mer belastade än andra. Resultaten från studien visar även på att det var lägre förekomst av BKD-smittad vild fisk i områden med höga vattenomsättning. Dock var det svårare att provta intill vissa anläggningar i djupare vatten, vilket kan ha påverkat resultatet menar Jordbruksverket. Resultat från senare projekt är ännu inte publicerade.

Jordbruksverket anger att enligt artikel 226.1 i förordning (EU) 2016/429 får nationella åtgärder för att begränsa effekterna av andra sjukdomar än förtecknade sjukdomar vidtas om sjukdomarna utgör en betydande risk för vattenlevande djurs hälsa i en medlemsstat. Medlemsstaten får då vidta nationella åtgärder för att hindra introduktion eller spridning av denna sjukdom. Medlemsstaterna ska se till att de nationella åtgärderna inte går utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att hindra introduktion eller spridning av sjukdomen i fråga inom den berörda medlemsstaten.

Jordbruksverket anger att syftet med de nu presenterade föreskrifterna är att genom övervakning samt slakt eller avlivning, saneringsåtgärder och smittskyddsutredning vid påvisat fall av BKD i inlandszonen, fortsätta att förebygga och bekämpa BKD hos laxfisk. Med dessa åtgärder önskar Jordbruksverket bevara det hälsoläge avseende BKD som råder i inlandszonen, vilket långsiktigt bedöms vara till gagn för såväl svenskt vattenbruk som den vilda fisken och därmed även bevarandearbetet för skyddsvärda bestånd.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverkets redovisning av förslagets syfte och bakgrund är tydlig.

Regelrådet finner beskrivningen av förslagets bakgrund och syfte godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Jordbruksverket beskriver att man enligt ett regeringsbeslut (N2021/779), daterat 4 mars 2021, har rätt att utarbeta ett obligatoriskt, föreskrivet kontrollprogram för BKD. Enligt beslutet ska programmet innehålla krav på provtagning och viss bekämpning inom landet som möjliggör en kombination med frivilligt kontrollprogram. Jordbruksverket anger att man därför inte har utrett någon annan organisatorisk lösning i samband med detta föreskriftsförslag.

Vad gäller frågan om slakt/avlivning direkt efter det att smitta påvisats anger Jordbruksverket att de riskhanterande myndigheterna Havs- och Vattenmyndigheten (HaV) och Jordbruksverket är överens om vikten av en fortsatt övervakning och bekämpning av sjukdomen BKD. HaV förordar utökad provtagning och snar avlivning, detta med hänvisning till att det kort- och långsiktigt är det säkraste sättet för att få ner smittrycket och därigenom skydda den vilda fisken inklusive skyddsvärda stammar. Från smittskyddssynpunkt tillstyrker Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) denna uppfattning. Jordbruksverket anger att man i sak inte invänder mot denna uppfattning, men menar att omedelbar avlivning av smittad fisk utan kliniska symtom medför alltför stora ekonomiska förluster för såväl matfisk- som sätffiskodlare, vilket också inverkar negativt på livsmedelsförsörjningen. Är fisken ung vid påvisad smitta saknas sannolikt slaktvärde, menar Jordbruksverket, som vidare beskriver att det finns många olika avvägningar för att komma fram till bästa möjliga hantering. En aspekt till att fisken ska kunna få födas upp till slaktvikt är att säkra livsmedelsförsörjning i Sverige. Att avliva fiskar inom 30 dagar i ett vattenområde där risken för återsmitta är väldigt stor kan medföra att man inte kan bedriva vattenbruk i det vattenområdet och därigenom minska livsmedelsförsörjningen, menar Jordbruksverket, som vidare beskriver att det kan leda till att företagen behöver flytta vattenbruksverksamhet till vattenområden där BKD inte har påvisats tidigare för att kunna bedriva sin verksamhet. Konsekvensen om fiskarna får leva är att andelen smittade fiskar på en anläggning kan komma att öka om någon fisk eller flera fiskar börjar utsöndra bakterien i högre grad. Så småningom kan smittad fisk få kliniska symtom vilket även det med stor sannolikhet ökar bakterieutsöndringen. Hos mindre känsliga fiskarter som regnbåge tar det vanligen minst sex månader efter smittillfället innan tydliga symptom kan observeras ("subklinisk sjuklighet"). I vilken omfattning detta sker är sannolikt olika för olika anläggningar och beroende av vattentemperatur och stress. Om man avvaktar med avlivning eller slakt så kan det ge konsekvenser i form av ökad mängd smittad fisk samt ökad mängd kliniska symptom med produktionssänkning och dödlighet som följd, anger Jordbruksverket.

För odlaren innebär en förlängd utslaktningstid möjligheter att minska den ekonomiska förlusten vid smitta genom att kunna tillgodogöra sig ett slaktvärde, men det kan alltså även innebära en ökad risk för annan sjuklighet och en senare återinfektion på anläggningen om smittan sprider sig till vild fisk, beskriver Jordbruksverket. Alternativet med omedelbar avlivning skulle kunna gynna vattenbruket på sikt om antalet ny- och återinfektioner minskar, det skulle även kunna vara till gagn för bevarande av vild fisk inklusive skyddsvärda fiskstammar. Jordbruksverket beskriver att under 1990-talet slaktades/avlivades fisk snarast vid påvisad smitta.

Jordbruksverket beskriver att man mot denna bakgrund förordar en fortsatt övervakning och bekämpning, men att fisk som inte visar tecken på klinisk sjukdom ska kunna födas upp till slakt under maximalt ett år. Ett undantag från denna generella regel ska vara de fall där BKD konstateras i ett öppet vattensystem i ett s.k. BKD-fritt vattenområde. För att minska risken för att BKD etableras/ återetableras i ett sådant vattenområde föreslås därför att fisken skyndsamt ska slaktas eller avlivas.

Gällande förslaget om utökad provtagning anger Jordbruksverket att ett alternativ till den nu föreslagna djurhälsoövervakningen där 30 laxfiskar provtas med vissa tidsintervall vore att utöka provmaterialet och på så sätt öka möjligheten att påvisa lågradig smitta.

Jordbruksverket beskriver att med den nuvarande provtagningsmodellen, vilken även är den som tillämpas i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om övervakning, utrotningsprogram och sjukdomsfri status för vissa förtecknade sjukdomar och nya sjukdomar för andra sjukdomar, är det 95 procents sannolikhet att påvisa en smitta som finns hos minst 10 procent av de provtagna fiskarna. Med 60 provtagna fiskar ökar känsligheten så att det är 95 procents sannolikhet att påvisa en smitta om 5 procent och med 150 provtagna fiskar blir det samma säkerhet om andelen smittade fiskar inte är lägre än 2 procent. Jordbruksverket beskriver att med nuvarande provtagningsmodell (30 fiskar) är sannolikheten 45 procent att påträffa smittan om endast 2 procent av fiskarna är infekterade.

Jordbruksverket förklarar vidare att infektionsgraden i BKD-smittade anläggningar varierar och att det inte är känt hur den varierar. Jordbruksverket menar därför att det inte går att säga hur stor andel av anläggningarna som har en infektionsgrad av 1, 2, 5, 10 procent och så vidare. Vid en genomgång 2020 av de senaste åtta provomgångarna (30 fiskar per omgång) där BKD-smitta återfanns varierar antalet positiva fiskar; 1 positiv fisk (3 av 8 omgångar), 2 positiva fiskar (2 av 8 omgångar), och sedan i vardera en omgång 4, 12 respektive 14 positiva fiskar, beskriver Jordbruksverket som vidare drar slutsatsen att flera omgångar har en lägre påvisad smittgrad än 10 procent och alla BKD-smittade anläggningar upptäcks alltså inte med 30 prover. Däremot upptäcks anläggningar med en hög infektionsgrad, menar Jordbruksverket. Om det finns kliniskt sjuk fisk ("avvikare") som har BKD är sannolikheten att påvisa smittan hög.

Jordbruksverket bedömer att bestämmelsen om 30 fiskar per provomgång är en kompromiss mellan ekonomi och känslighet hos provtagningen och konstaterar att samma modell används för sjukdomsövervakning inom EU. Jordbruksverket anger att då det finns ett bedömt samband mellan risken för bakterieutskiljning och klinisk sjuklighet och då det bedöms sannolikt att en anläggning med kliniskt sjuk fisk ("avvikare") också påvisas med provtagningsmodellen bedöms den som tillräckligt bra av Jordbruksverket.

Vad gäller frågan om frivilligt organiserad hälsokontroll beskriver Jordbruksverket att det i regeringens uppdrag ingår att den obligatoriska övervakningen och bekämpningen av BKD ska kunna kompletteras med ett frivilligt kontrollprogram. Om någon av branschens organisationer utarbetar ett sådant frivilligt kontrollprogram avseende BKD, som bedöms ge ett skydd mot sjukdomen som motsvarar djurhälsoövervakningen som genomförs av Jordbruksverket, ska anläggningar anslutna till det frivilliga programmet undantas från Jordbruksverkets djurhälsoövervakning. I förslaget till föreskrifter föreslås även att anläggningar som är anslutna till ett sådant frivilligt program ska kunna undantas från kravet på provtagning under den senaste perioden då vattentemperaturen är 7–15 grader innan förflyttning av fisk. Jordbruksverket bedömer att detta är ett bra sätt att tillsammans arbeta med förebyggande åtgärder för att förhindra spridning av smitta.

I förslaget till föreskrifter föreslås att Jordbruksverket ska fortsätta hantera misstanke och påvisade fall av BKD. Inget undantag ges för anläggningar som är anslutna till det frivilliga programmet. Jordbruksverket beskriver att en alternativ lösning är att om det finns ett frivilligt program som har åtgärder för att utrota smitta vid misstanke och påvisade fall så kan den

ersätta de åtgärder som Jordbruksverket utför. Jordbruksverket konstaterar dock att det i dagsläget inte är möjligt.

Jordbruksverket beskriver slutligen att ett annat alternativ till det föreslagna programmet är att Jordbruksverkets reglering av BKD helt upphör. Vid ett sådant alternativ kan HaV fortsatt föreskriva vad som ska gälla för utsättning av fisk och näringen kan fortfarande upprätta ett frivilligt kontrollprogram. Jordbruksverket måste i detta scenario meddela EU-kommissionen att Sverige inte längre upprätthåller det program som är underlag för beslutet om nationella åtgärder (tidigare benämnd som tilläggsгарantier). Jordbruksverket beskriver att detta alternativ medför störst risk av de redovisade alternativen för smitta till vildfisk samt i förlängningen till inverkan på fiske, fisketurism och bevarandet av skyddsvärda arter. Jordbruksverket beskriver att det dock är svårt att kvantifiera risken. Jordbruksverket beskriver att antalet anläggningar med kliniska symtom påtagligt skulle öka med tiden och att även förbrukningen av antibiotika skulle öka som en verkan av annan sjuklighet som skulle bli en följd av BKD-smitta. Jordbruksverket anger att alternativet att inte reglera inte är i linje med regeringens beslut och att det därför inte ha beretts vidare.

Jordbruksverket sammanfattar att de berörda myndigheterna, HaV, SVA samt Jordbruksverket, är överens om att BKD är en sjukdom av sådan dignitet att den fortsatt bör övervakas och bekämpas nationellt oaktat EU:s regelverk; det vill säga att åtgärder i inlandszonen bör bestå även i en situation där svensk inlandszon inte längre har en särstatus inom ramen för kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/260. Myndigheterna är även överens om att Sverige ska fortsatt arbeta för att de nationella åtgärderna avseende BKD (enligt kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/260) kvarstår.

Regelrådets bedömning. Redogörelsen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är mycket tydlig. I beskrivningen av det frivilliga kontrollprogrammet konstaterar Jordbruksverket att det i dagsläget inte är möjligt med ett frivilligt program som har åtgärder för att utrota smitta vid misstanke och påvisade fall och som ersätter de åtgärder som Jordbruksverket utför. Regelrådet gör ingen annan bedömning men finner att det hade varit önskvärt med en utvecklad beskrivning av varför detta inte är en möjlighet.

Regelrådet finner beskrivningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Jordbruksverket beskriver att enligt artikel 226.1 i EU:s djurhälsöförordning får nationella åtgärder för att begränsa effekterna av andra sjukdomar än förtecknade sjukdomar vidtas om sjukdomarna "utgör en betydande risk för vattenlevande djurs hälsa i en medlemsstat". Medlemsstaten får då vidta nationella åtgärder för att hindra introduktion eller spridning av denna sjukdom. Medlemsstaterna ska se till att de nationella åtgärderna inte går utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att hindra introduktion eller spridning av sjukdomen i fråga inom den berörda medlemsstaten. Jordbruksverket beskriver att Kommissionen har godkänt Sveriges nationella åtgärder och att Sverige har ett utrotningsprogram för BKD i inlandszon enligt kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/260. Därmed gör Jordbruksverket bedömningen att reglerna går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU men är inom ramen för artikel 226 i EU:s djurhälsöförordning.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverket beskriver förslagets överensstämmelse med EU-rätten. Jordbruksverket anger vidare vilken EU-lagstiftning som är aktuell och hur förslaget förhåller sig till denna.

Regelrådet finner beskrivningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Jordbruksverket anger att det bästa vore om föreskriften träder i kraft så snart som möjligt men dock senast innan kontrollsäsongen 2024.

Jordbruksverket anger vidare att speciella informationsinsatser behövs för denna föreskrift eftersom den är ny. Jordbruksverket anger att man behöver informera aktören om de åtgärder som ska vidtas vid misstanke eller bekräftat fall till dess att Jordbruksverket meddelat beslut, den nya förflytningsbestämmelsen och att man nu kan få ersättning vid bekräftat fall av BKD.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverkets beskrivning av särskild tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är tydlig.

Regelrådet finner beskrivningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Jordbruksverket anger att samtliga vattenbruksanläggningar belägna i inlandszon som håller arter av laxfiskar mottagliga för BKD kommer att beröras av de nya föreskrifterna. Enligt Jordbruksverkets centrala vattenbruksregister (CVR2) finns det sammanlagt 132 stycken registrerade anläggningar som håller fiskarter mottagliga för BKD i inlandszon. Oftast är vattenbruksanläggningar antingen sättfiskanläggning eller matfiskanläggning. Jordbruksverket beskriver vidare att enligt Statistiska Centralbyråns branschstatistik fanns det 49 företag i näringsgrenen "Fiskodlare, i sötvatten" åren 2019–2020. Jordbruksverket beskriver att samtliga dessa företag hade mindre än 10 anställda och en stor andel av företagen hade mellan 1–4 anställda. Jordbruksverket beskriver även företagets omsättning för undre kvartil, median och övre kvartil.

Jordbruksverket anger dock att SCB:s branschstatistik är på en övergripande nivå och att det inte är alla vattenbruk i sötvatten som kommer beröras av de nya föreskrifterna, utan att det endast är vattenbruk i inlandszonen och som föder upp laxartad fisk mottaglig för BKD (öring, röding och/eller regnbåge) som kan antas beröras av föreskrifterna. Jordbruksverket beskriver att man har gjort ett urval i registret genom att bara räkna med anläggningar i inlandszon, och som odlar någon (eller flera) av de tre BKD-mottagliga arter som för närvarande odlas kommersiellt i Sverige (öring, röding och/eller regnbåge). Jordbruksverket beskriver vidare att man har avgränsat urvalet till anläggningar som bedriver just kommersiell verksamhet där de säljer fisk antingen som matfisk ("fisk för konsumtion" i CVR2) eller sättfisk. Denna avgränsning beskriver Jordbruksverket att man har gjort som följd av att det är huvudsakligen dessa två kategorier som omsätts på en marknad och där det därmed finns goda förutsättningar att uppskatta ekonomiska konsekvenser för företagen.

Vidare beskriver Jordbruksverket att det är totalt 74 vattenbruk i Jordbruksverkets utdrag från CVR2 som har registrerat att de håller BKD-mottagliga fiskarter i inlandszon, föder upp

matfisk och/eller sättfisk och har registrerad hållen vikt i CVR2. Hållen vikt ger också en indikation om företagens storlek och detta återges av Jordbruksverket i tabell 10 i konsekvensutredningen. Jordbruksverket beskriver vidare bland annat genomsnittliga försäljningsvärden för berörda företag.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverket beskriver på ett mycket utförligt sätt vilka företag som berörs, berörda företags storlek och aktuell bransch.

Regelrådet finner beskrivningen av berörda företag utifrån storlek, antal och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I bilaga 2 till konsekvensutredningen finns en särskild konsekvensanalys av administrativa kostnader för företagen. Jordbruksverket beskriver att förslaget som handlar om bestämmelser om ansökan om ersättning innebär en ökad administrativ kostnad. Bestämmelsen handlar om vilka uppgifter som ska lämnas vid ansökan samt vart ansökan ska lämnas. Jordbruksverket anger att de företag som berörs av bestämmelsen är vattenbruksanläggningar där BKD har påvisats och man har vidtagit bekämpningsåtgärder. Jordbruksverket anger att tidsåtgången för företag som ska ansöka om ersättning är beräknad till 2 timmar och att det har varit i genomsnitt 2,9 fall av BKD per år. Sammanlagt beräknar Jordbruksverket att 3 anläggningar per år kommer att ansöka om ersättning och att den samlade kostnaden för den administrativa bördan för företagen per år då blir: $(2 \text{ h} \times 500 \text{ kr}) \times 3 = 3 \text{ 000 kr}$. Jordbruksverket konstaterar att jämfört med tidigare uppgifter kommer den administrativa bördan att öka med 3000 kr per år.

Regelrådets bedömning. Regelrådet konstaterar att Jordbruksverket på ett tydligt vis har redogjort för påverkan på berörda företags administrativa kostnader.

Regelrådet finner beskrivningen av påverkan på berörda företags administrativa kostnader godtagbar.

Andra kostnader och verksamhet

Vad gäller påverkan på andra kostnader och verksamhet anger Jordbruksverket att föreskrifterna i stort kommer att innebära att den praxis som idag tillämpas avseende BKD (riskbaserad djurhälsoövervakning, smittskyddsutredning, bekämpnings- och saneringsåtgärder) kommer att fortsätta, men att den nu kommer att regleras i föreskriftsform.

Jordbruksverket beskriver att en förändring dock är att föreskrifterna tydliggör att fisk från en produktionsenhet där BKD har konstaterats och som befinner sig i ett öppet vattensystem i ett vattenområde där BKD tidigare inte har konstaterats, alternativt inte har konstaterats de senaste tio åren (BKD-fritt vattenområde), måste slaktas/avlivas så snart som möjligt. Hur ofta BKD kommer att konstateras i BKD-fritt vattenområde är inte möjligt att förutsäga menar Jordbruksverket, men enligt en grov uppskattning från SVA kan detta inträffa en gång vartannat år.

Jordbruksverket beskriver vidare att det förekommer nya förslag i föreskriften om bland annat en annan frekvens när det gäller djurhälsobesök med provtagning samt krav på provtagning om djur ska förflyttas mellan anläggningar. I föreskriften föreslås det även att aktörer som

driver den smittade anläggningen och som genom beslut eller föreskrifter har drabbats kostnader och förluster kan få viss ersättning från staten. Jordbruksverket anger att detta är en stor skillnad från idag då anläggningar som huvudregel inte har möjlighet till att få någon ersättning. Vattenbruksanläggningar som får BKD får kostnader och förluster för de åtgärder som krävs för bekämpnings- och saneringsåtgärder oavsett om de befinner sig i BKD-fritt vattenområde eller inte eller om fisken har kliniska sjukdomstecken eller inte. Jordbruksverket anger att denna del av konsekvensutredningen fokuserar på de kostnader och förluster som en aktör drabbas av om BKD konstateras i ett BKD-fritt vattenområde eftersom detta är en ny bestämmelse och ny hantering av påvisade fall. Jordbruksverket nämner dock att det scenariot utgör en parallell till den händelse där en produktionsenhet smittas av BKD och fisken har kliniska sjukdomstecken och aktören enligt dagens hantering tvingas till omedelbar slakt/avlivning. Åtgärderna mellan dessa scenarier skiljer sig inte åt när BKD har bekräftats, påpekar Jordbruksverket. Den riskbaserade djurhälsoövervakning (djurhälsobesök med provtagning för BKD) och de kostnader som föranleds av detta beskrivs av Jordbruksverket i sin helhet eftersom det har varit föremål för åtskilliga förändringar de senaste åren.

Jordbruksverket inleder med en beskrivning av kostnader som uppstår till följd av förslaget om ökad kontrollfrekvens. Jordbruksverket anger att vattenbruksanläggningar blir riskklassificerade i tre kategorier (hög, medelhög och låg risk) efter en riskanalys. I föreskriften föreslås att anläggningar som tillhör kategorin hög risk ska ha ett hälsobesök per år med provtagning för BKD, anläggningar som tillhör kategorin medelhög risk ska ha ett hälsobesök vartannat år med provtagning för BKD och att anläggningar med låg risk ska ha ett hälsobesök vart tredje år med provtagning för BKD.

Jordbruksverket beskriver vidare att detta förslag är en förändring från dagens djurhälsoövervakning för BKD där anläggningar som tillhör kategorin hög risk har två hälsobesök per år med provtagning för BKD på ett av besöken, anläggningar med medelhög risk har ett hälsobesök vartannat år med provtagning för BKD och anläggningar med låg risk har ett hälsobesök vartannat år med provtagning vid misstanke. Enligt Jordbruksverkets centrala vattenbruksregister (CVR2) fanns det sammanlagt 132 registrerade anläggningar som håller fiskarter mottagliga för BKD och därmed ingår i djurhälsoövervakningen. 56 anläggningar tillhör kategorin hög risk, 18 kategori medelhög risk och 58 anläggningar tillhör låg risk. Jordbruksverket beskriver att ett djurhälsobesök utan provtagning beräknas ta mellan 45 minuter och en timme, med provtagning för antingen virus eller BKD beräknas det ta mellan 1,5 och 2 timmar och med provtagning för både virus och BKD beräknas besöket ta 2 till 3 timmar. Jordbruksverket beskriver att djurhälsobesöken faktureras med stöd av Jordbruksverkets föreskrifter (SJVFS 2019:75) om avgifter vid offentliga kontroller, vilket innebär en fast kostnad i kombination med en rörlig kostnad för veterinärt arbete. Den senare kostnaden är 610 kr för varje påbörjad trettiominutersperiod (2023) vilket ger en timkostnad på 1 220 kronor. Utöver timkostnaden tillkommer en resekostnad på 1 500 kronor per besök.

Jordbruksverket beräknar att kostnaden för ett hälsobesök delas lika mellan virussjukdomar och BKD. Årlig provtagningskostnad för BKD-programmet per anläggning som tillhör riskklasserna hög, medelhög, låg risk utifrån förslaget i föreskriften sammanfattas av Jordbruksverket i tabell 1. Jordbruksverket anger att det för hög riskklass är ett 2,5 timmas besök med provtagning för både virus och BKD. Sammanlagt blir detta, med 2,5 timmar och en kostnad av 1 220 kronor per timma, 3 050 kronor, enligt Jordbruksverket. Till detta kommer resekostnad på 1 500 kronor, vilket då sammanlagt blir 4 550 kronor. Om kostnaden delas lika mellan virus och BKD blir kostnaden 2 275 kronor för BKD.

För anläggningar som tillhör medelhög riskklass beräknar Jordbruksverket kostnaden som ett besök med BKD-provtagning vartannat år. Jordbruksverket beräknar att det då blir en kostnad på 2 275 kronor vartannat år. Utslaget över två år blir det 1 137,50 kronor per år.

För anläggningar som tillhör låg riskklass blir det en kostnad på 2 275 kronor vart tredje år. Utslaget över tre år blir det 758,50 kr per år. Till detta kommer en kostnad för anläggningens arbete i samband med djurhälsobesöket. Jordbruksverket delar tiden för anläggningens arbete per djurhälsobesök på hälften eftersom det vid besöken provtas både virus och BKD.

Jordbruksverket räknar med en genomsnittlig kostnad på 500 kr per timme (inkl. lönekostnadspåslag LKP) för anläggningens arbete vilket resulterar i en kostnad på 625 kronor (1,25 timmar á 500 kronor) per år för en anläggning i hög riskklass, en kostnad på 312,50 kr per år för medelhög riskklass, och en kostnad på 208 kr per år för låg riskklass.

Jordbruksverket beskriver vidare att analyskostnaden för proverna för BKD (30 prover per anläggning) idag betalas av staten. Jordbruksverket bedömer att det finns särskilda skäl att fortsätta betala analyskostnader eftersom BKD är en åtgärdssjukdom som ska övervakas och bekämpas i Sveriges inlandszon. SVA utför analyserna och fakturerar Jordbruksverket med 12 825 kronor per provtagen anläggning för 2023. Jordbruksverket bedömer att analyskostnaden per anläggning och per år för en anläggning i hög riskklass blir 12 825 kronor, medan den i en anläggning med medelhög riskklass blir 6 413 kronor, och i en anläggning med låg riskklass blir 4 275 kronor.

Jordbruksverket sammanfattar vilka kostnader som förslaget om ökade djurhälsobesök med provtagning medför för företagen. För företag i hög riskklass innebär det totalt sett en kostnad om 162 400 kr per år för samtliga företag. För företag i medelhög riskklass innebär förslaget totalt sett en kostnad om 26 091 kr per år och för företag i låg riskklass innebär det en totalkostnad om 56 057 kr per år. Jordbruksverket redogör vidare för statens kostnader för provtagning samt hur stora dessa totala kostnader är, för företagen och för staten, enligt dagens föreskrifter. Utifrån dessa siffror, som återges i tabell 2 och tabell 4, går det att utläsa att förslaget innebär en lägre totalkostnad för företag i hög riskklass medan det innebär högre kostnader för företag i medelhög och låg riskklass.

Jordbruksverket redogör vidare för de ökade kostnader som väntas uppstå gällande förslaget om provtagning i samband med förflyttning av fisk mellan anläggningar. Jordbruksverket beskriver att den föreslagna föreskriften kräver att fisk, innan den flyttas mellan två anläggningar, ska vara provtagen vid den senaste möjliga tidpunkten med för provtagning lämplig vattentemperatur (7–15°C). Denna provtagning kan sammanfalla med provtagning som görs inom djurhälsoövervakningen. Jordbruksverket konstaterar att det vid dessa tillfällen inte blir någon extra kostnad för aktörer eller staten, men om provtagningen sker utanför djurhälsoövervakningen bedömer Jordbruksverket att det skulle innebära en extra kostnad på 17 455 kronor för aktören. Detta har Jordbruksverket kommit fram till genom att beräkna att vid ett 2,5 timmars besök med provtagning provtas både virus och BKD, vilket enligt Jordbruksverket innebär att besök med provtagning för bara BKD tar 1,25 timmar. Jordbruksverket konstaterar att detta sammanlagt blir, med 1,25 timmar och 610 kr för varje påbörjad trettiominutersperiod, 1 830 kronor. Till detta kommer resekostnad på 1 500 kronor, vilket sammanlagt blir 3 330 kronor. Jordbruksverket anger att man i denna beräkning använder sig av avgiften för veterinärt arbete vid myndighetsutövning (Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2018:45) om avgifter vid veterinärt arbete) som en uppskattning på vad den veterinära kostnader blir av denna bestämmelse. Jordbruksverket konstaterar samtidigt att aktörer kan anlita privata veterinärer för att utföra arbetet och att det utöver

provtagningsavgiften tillkommer aktörens kostnader för eget arbete på 625 kronor (1,25 timmar á 500 kronor) samt analyskostnad på 13 500 kronor. I tabell 5 sammanfattar Jordbruksverket att förslaget innebär en total kostnad för berörda aktörer om 17 455 kr per år.

Jordbruksverket redogör sedan för de kostnader som förslaget väntas innebära vad gäller förslaget om att företagen ska vidta åtgärder vid fall av BKD i BKD-fritt öppet vattenområde.

Jordbruksverket gör här en utförlig analys av vilken huvuddragen redogörs för i detta yttrande. Jordbruksverket konstaterar att de ekonomiska konsekvenserna beror på vilken typ av anläggning som får påvisad BKD-smitta. Jordbruksverket har i utredningen räknat med att risken att smittas av BKD är lika stor i alla anläggningar, men Jordbruksverket anger också att det i verkligheten skiljer sig beroende på smittskyddsmässiga rutiner i anläggningen, vilket vattenområde den är belägen i och så vidare. Med en förenklad modell gör Jordbruksverket en grov uppskattning av ett genomsnittligt försäljningsvärde för samtliga de 74 vattenbruken genom att göra ett medianvärde som är viktat utifrån hur många sättfiskanläggningar, matfiskanläggningar, respektive anläggningar med både mat- och sättfisk som finns i urvalet.

Jordbruksverket beräknar ett viktat medianvärde utifrån antagande om att 14 sättfiskanläggningar (hälften av sättfiskanläggningarna) har medianvärdet 800 000 kr som försäljningsintäkt, att 14 matfiskanläggningar (andra hälften av matfiskanläggningarna) har medianvärdet 1 600 000 kr som försäljningsintäkt, att 37 matfiskanläggningar har medianvärdet 1 068 000 kr som försäljningsintäkt och att 9 anläggningar med både mat- och sättfiskanläggning har medianvärdet 2 810 000 kr som försäljningsintäkt.

Jordbruksverket anger att givet dessa förenklade antaganden kan ett viktat sammanlagt medianvärde uppskattas till ca 1 330 000 kr. Jordbruksverket konstaterar att detta alltså är en grov uppskattning av ett viktat genomsnittligt medianvärde för den försäljningsintäkt som vattenbruk kan antas förlora vid ett BKD-utbrott enligt alternativet med händelse/scenario 3 som Jordbruksverket anger i tabell 6 i konsekvensutredningen.

Vidare anger Jordbruksverket att om man ska uppskatta en genomsnittlig ekonomisk konsekvens per år behöver man även beakta hur ofta en händelse/ett scenario kommer att inträffa. En grov uppskattning baserat på historiska data och en bedömning från SVA är att man kan anta att en sådan smitta kommer att påvisas ca en gång vartannat år på någon anläggning i Sverige, enligt Jordbruksverket. För att få en uppskattning på genomsnittligt förlorat försäljningsvärde per år som följd av de nya reglerna så divideras medianvärdet med två. Jordbruksverket kommer således fram till att det genomsnittliga medianvärdet för den förlorade försäljningsintäkten per år då blir ca 665 000 kr.

Utöver detta anger Jordbruksverket att om BKD-smitta exempelvis skulle konstateras tidigt i produktionscykeln och fisken inte kan födas upp till slakt så kommer det utebli kostnader som annars skulle uppstå för att föda upp fisken. Jordbruksverket anger därför att en korrekt uppskattning av ekonomiska konsekvenser därmed ska beakta både förlorade försäljningsintäkter och produktionskostnader som uteblir som följd av att fisken slaktas/avlivs i förtid.

Jordbruksverket anger att de ekonomiska konsekvenserna därmed beräknas enligt följande:

Ekonomisk konsekvens = Förlorad försäljningsintäkt – Utebliven produktionskostnad

Jordbruksverket konstaterar att det emellertid är mycket svårt att göra generella uppskattningar av vilka produktionskostnader som kan utebli för vattenbruk på grund av BKD-smitta. Jordbruksverket beskriver att en generell uppskattning av produktionskostnader försvåras dels av svårigheter att få fram säkra data över genomsnittliga produktionskostnader för de olika fiskarterna och de olika produktionstyperna (matfisk respektive sätffisk), samt av att vattenbruk ofta har en produktionscykel som innebär att det är olika åldrar på olika delar av fiskarna som hålls i produktionen, dvs. att olika delar av produktionen har kommit olika långt i produktionscykeln. Detta innebär att produktionskostnaderna som kan utebli vid förtida slakt/avlivning kan vara olika stora för olika delar av produktionen och det blir därmed svårt att göra generella uppskattningar av hur stora produktionskostnader som i genomsnitt uteblir vid ett BKD-utbrott.

För att visa hur uteblivna produktionskostnader kan påverka de ekonomiska konsekvenserna anger Jordbruksverket att man kan göra ett (grovt) antagande om att en påvisad BKD-smitta medför att 30 procent av det berörda vattenbrukets planerade produktionskostnader uteblir. För att beräkna en genomsnittlig ekonomisk konsekvens av BKD-smitta enligt alternativ 3 ska den genomsnittliga förlorade försäljningsintäkten (1 330 000 kr) i detta exempel därmed minskas med 30 procent. Den genomsnittliga ekonomiska konsekvensen blir alltså med detta exempel 931 000 kr vid ett utbrott, eller 465 500 kr per år om man antar att det i genomsnitt blir ett utbrott vartannat år i ett BKD-fritt vattenområde. Jordbruksverket konstaterar att om djurägaren får ersättning på 70% så blir djurägarens kostnad 279 000 kr och för staten blir kostnaden 652 000 kr.

Vad gäller förslaget om ersättning från staten anger Jordbruksverket att aktörer kan få ersättning för bland annat sanering och uteblivna intäkter. Jordbruksverket anger att ersättning lämnas till högst 70 procent till vattenbruksanläggningar som är anslutna till ett frivilligt kontrollprogram för BKD och högst 50 procent till vattenbruksanläggningen som inte är anslutna av de kostnader och förluster som är ersättningsgilla. Jordbruksverket beskriver att förslaget att ersättning inte lämnas med mer än 70 procent beror på att det även då BKD påvisas i nya vattenområden måste ses som en beaktansvärd risk i verksamheten och att reduktionen i ersättning därmed ska ge ett fortsatt incitament att genom hög biosäkerhet minska risken för BKD-smitta.

Jordbruksverket anger att utifrån uppskattningen om genomsnittlig förlorad försäljningsintäkt på ca 465 500 kr per år så kan den genomsnittliga ekonomiska konsekvensen för verksamhetsutövare uppskattas till ca 140 000 kr per år (30 procent av 465 500 kr). De 70 procent som ersätts av staten är i genomsnitt ca 325 000 kr per år givet Jordbruksverkets uppskattning av genomsnittliga förlorade försäljningsintäkter.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverkets redovisning av påverkan på berörda företags andra kostnader och verksamhet är utförlig. Det finns en tydlig röd tråd mellan beskrivningen av berörda företag, vilka kostnader som förslaget väntas medföra för dessa företag samt hur man har beräknat dessa kostnader. Det framgår dessutom på ett tydligt sätt vilka kostnader som är nya jämfört med tidigare föreskrifter och det går således att utläsa vilka effekter som förslaget till reglering får för berörda företags andra kostnader och verksamhet. Vad gäller förslaget om provtagning i samband med förflyttning av fisk mellan anläggningar konstaterar Regelrådet att Jordbruksverket anger en total summa per företag. Regelrådet finner här att det hade förbättrat utredningens kvalitet om även total summa för samtliga företag per år hade redovisats.

Regelrådet finner att beskrivningen av påverkan på berörda företags andra kostnader och verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Jordbruksverket anger att det finns flera olika faktorer i förslaget som påverkar konkurrensförhållandena för företagen. Regleringen gäller generellt för den som håller mottagliga arter för BKD i Sveriges inlandszon. Jordbruksverket anger att föreskriften ställer krav på provtagning vid förflyttning av mottagliga arter mellan anläggningar vilket inte ställs i andra länder vilket påverkar konkurrensförhållandena. Vidare anger Jordbruksverket att det även ställs krav på bekämpnings- och saneringsåtgärder av en smittad anläggning för att förebygga och hindra spridning av smittan vilket också påverkar konkurrensförhållandena. Jordbruksverket anger att de föreslagna föreskrifterna ställer högre krav på anläggningar med mottagliga arter i inlandszon jämfört med kustzon inom Sverige och högre krav än andra medlemsstater som inte har nationella åtgärder för BKD enligt artikel 226 i förordning (EU) 2016/429. Föreskriften ställer krav på bekämpning av smitta i Sveriges inlandszon. Jordbruksverket beskriver att hanteringen skiljer sig åt beroende på var anläggningen befinner sig, vilka kliniska sjukdomstecken som finns hos fisken samt typ av anläggning. Detta är ännu en faktor som påverkar konkurrensförhållandena mellan företag i Sverige och utomlands, konstaterar Jordbruksverket. Vidare så föreslås att vattenbruksanläggningar som är anslutna till ett frivilligt kontrollprogram som omfattar BKD ska få upp till 70 procent ersättning medan vattenbruksanläggningen som inte är anslutna till ett frivilligt kontrollprogram som omfattar BKD ska få högst 50 procent, vilket Jordbruksverket också menar kan påverka konkurrensen. Jordbruksverket anger vidare att eftersom anläggningar kommer kunna få en viss ersättning bidrar det till ett något jämnare konkurrensförhållande mellan anläggningar i inlandszon och kustzon samt anläggningar i andra medlemsstater som inte bekämpar BKD. Att anläggningar kan få en viss ersättning för BKD kommer bidra till mer rättvis hantering av företag som håller vattenbruksdjur jämfört med företag som håller landlevande djur.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverket redogör för påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag inom Sverige såväl som påverkan på konkurrensförhållandena för svenska företag jämfört med företag i övriga EU. Redogörelsen är tydlig.

Regelrådet finner beskrivningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Jordbruksverket anger att fler företag väntas se ett värde av att ansluta sig till ett frivilligt kontrollprogram. Jordbruksverket menar att detta i förlängningen kan leda till en generell bättre fiskhälsa eftersom ett frivilligt kontrollprogram ställer högre djurhälsokrav än de som finns i lagstiftningen. Jordbruksverket anger att en bättre fiskhälsa kommer att gynna företagen i längden. Jordbruksverket anger att enligt föreskriftsförslaget kan anläggningar få ersättning för bland annat sanering, avlivning och produktionsförluster vilket är en förbättring mot nuvarande situation.

Regelrådets bedömning. Redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är tydlig.

Regelrådet finner beskrivningen av påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Jordbruksverket anger att om en anläggning har mottaglig art för BKD kommer de att omfattas av föreskriften oavsett storleken på verksamheten och att man därför inte har tagit någon särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning.

Regelrådets bedömning. Jordbruksverket anger att man inte har tagit någon särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning eftersom bestämmelserna påverkar företag oavsett storlek. Regelrådet gör ingen annan bedömning, men kan samtidigt konstatera att effekterna kan bli mer påtagliga för små företag i händelse av att till exempel åtgärder behöver vidtas vid konstaterad smitta. En ökad kontrollfrekvens kan dessutom innebära en, i förhållande till omsättning, större kostnad för små företag jämfört med stora företag. Regelrådet finner således att beskrivningen av förslagets effekter för små företag bör utvecklas.

Regelrådet finner beskrivningen av särskilda hänsyn till små företag bristfällig.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner beskrivningen av förslagets bakgrund och syfte, alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer tillstånd, förslagets överensstämmelse med EU-rätten, tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser, berörda företag utifrån antal, storlek och bransch, påverkan på berörda företags administrativa kostnader, andra kostnader och verksamhet, påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag och påverkan på företag i andra avseenden godtagbar. Regelrådet finner beskrivningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren på ett mycket pedagogiskt och tydligt sätt redogör för förslaget och dess effekter för berörda företag.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 11 oktober 2023.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Erik Palm

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Erik Palm
Föredragande